

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma:	Kfv.IV.37.414/2026/4.
A tanács tagjai:	Dr. Sugár Tamás a tanács elnöke Dr. Dobó Viola előadó bíró Dr. Balogh Zsolt bíró Dr. Bögös Fruzsina bíró Dr. Kiss Árpád Lajos bíró
A felperes:	Felperes1 Cím2
A felperes képviselője:	Hegedüs Dániel Ügyvédi Iroda eljáró ügyvéd: dr. Hegedüs Dániel Cím3
Az alperes:	Óbudai Egyetem Cím1
Az alperes képviselője:	Kalocsa Ügyvédi Iroda eljáró ügyvéd: dr. Kalocsa Dávid Cím4

A per tárgya: felsőoktatási ügyben indult közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet

benyújtó fél: a felperes

Az elsőfokú bíróság jogerős

határozata: a Fővárosi Törvényszék 29.K.704.482/2025/13. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes jelentkezést nyújtott be az Óbudai Egyetem Biztonságtudományi Doktori Iskolájába állami ösztöndíjas és önköltséges képzésre a 2025/2026. tanévtől kezdődően. Az Óbudai Egyetem Biztonságtudományi Doktori Iskola Tanácsa döntése alapján felvételt nyert az önköltséges, részidős, levelező munkarendű képzésre, amelyről az Egyetemi Doktori és Habilitációs Tanács elnöke (a továbbiakban: elsőfokú szerv) a 2025. július 16-án kelt DI, 657/19, 2025. számú levelében (a továbbiakban: Levél) tájékoztatta a felperest.

[2] A felperes a pontszámítással és az eljárással szemben tájékoztatás iránti kérelemmel és kifogással élt, amelynek eredményeként az elsőfokú szerv a 2025. augusztus 12-én hozott DI, 657/47, 2025. számú határozatával (a továbbiakban: elsőfokú döntés) a felperes állami ösztöndíjas, teljes idejű, nappali munkarendű szervezett képzésre benyújtott pályázatát elutasította. A döntést 2025. augusztus 14-én küldte meg a felperes e-mail címére. A felperes az elsőfokú döntéssel szemben 2025. szeptember 26-án fellebbezést terjesztett elő.

[3] Az alperes a 2025. november 5-én kelt DI, 923. 2025. számú végzésével (a továbbiakban: alperesi végzés) a fellebbezést visszautasította. Indokolása szerint a felperes a

nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény (a továbbiakban: Nftv.) 57. § (3) bekezdése szerinti fellebbezési határidőt elmulasztotta, igazolási kérelmet pedig nem terjesztett elő. Utalt arra, hogy az Nftv. 41/C. § (1) bekezdése és a felsőoktatási felvételi eljárásról szóló 423/2012. (XII. 29.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Fkr.) 28. § (4) bekezdése értelmében az elsőfokú döntés kézbesítettnek minősült legkésőbb 2025. augusztus 19-én, így az Nftv. 57. § (3) bekezdése, valamint az Óbudai Egyetem Doktori és Habilitációs Szabályzat (a továbbiakban: EDSZH) 15. § (13) bekezdése szerinti 15 napos fellebbezési határidő 2025. szeptember 3-án letelt, így a 2025. szeptember 26-án előterjesztett fellebbezés elkésztettnek minősül.

A kereset és az alperes védekezése

[4] A felperes az alperes végzésével szemben keresetlevelet terjesztett elő, amelyben annak megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte. Előadta, hogy az elsőfokú döntést részére e-mailben kézbesítették, ezt csak 2025. szeptember 11-én észlelte, ezért a tudomásszerzés napjának ez a nap tekinthető. Álláspontja szerint az Nftv. 41/C. § szerinti elektronikus kézbesítés nem egyenlő az elektronikus levéllel, figyelemmel arra, hogy az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) a digitális államról és a digitális szolgáltatások nyújtásának egyes szabályairól szóló 2023. évi CIII. törvényben (a továbbiakban: Dáptv.) foglaltak szerinti kézbesítési módot tekinti elektronikus útnak. Az elsőfokú szerv sem postai, sem pedig elektronikus úton nem küldte meg részére az elsőfokú döntést, így a jogorvoslati jog a tudomásszerzés időpontjától illeti meg. Ennek megfelelően az Nftv. 57. § (3) bekezdésében meghatározott 15 napos fellebbezési határidő megtartottnak minősül, ezért igazolási kérelem előterjesztésére nem volt szükség.

[5] Az alperes védiratában elsődlegesen a keresetlevél visszautasítását, érdemben a kereset elutasítását kérte. Kiemelte, hogy az Nftv. 41/C. § (1) bekezdése kizárólag elektronikus rendszerre, nem pedig a Dáptv.-ben meghatározott elektronikus kézbesítésre utal és az elektronikus úton továbbított iratok tekintetében az Ákr. alkalmazandóságára sem tartalmaz rendelkezést.

A jogerős ítélet

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletében a keresetet elutasította. Az indokolás szerint az alperesi végzés jogszerűségének megítélésénél kiemelt jelentőséggel bírt az Ákr. alkalmazhatóságának a köre.

[7] A bíróság figyelemmel volt a kialakult és egységes kúriai gyakorlatra, mely szerint a központi felsőoktatási felvételi eljárás nem minősül közigazgatási hatósági ügynek, ezért ezen speciális közigazgatási eljárásokban az Ákr. szabályai elsődlegesen, általánosságban nem irányadók (Kfv.III.37.336/2021/5., Kfv.II.37.062/2021/5). Kiemelte, hogy az Nftv. 41/A. § (1) bekezdése a felsőoktatási információs rendszer működtetéséért felelős szerv által lebonyolított központi felsőoktatási felvétel eljárás tekintetében rendelkezik akként, hogy az

ügyintézés módjára vonatkozó jogszabályi rendelkezés alkalmazásának csak az Nftv. rendelkezése esetén van helye, ugyanakkor az Nftv. a doktori képzésre vonatkozó felvételi eljárást illetően az Ákr. alkalmazási körének vonatkozásában eltérő szabályokat nem fogalmaz meg, a felsőoktatási intézmények által lefolytatott felvételi eljárások pedig nem minősülnek hatósági eljárásnak, mint ahogyan a központi felsőoktatási felvételi eljárás sem. Ebből következően az Ákr. alkalmazhatóságával kapcsolatban rendelkezésre álló kúriai gyakorlat ezen felvételi eljárásokat illetően is irányadónak és követendőnek tekintendő.

[8] Megállapította, hogy a döntések kézbesítését illetően az Nftv. 41/C. § (1) bekezdése az Ákr. szabályait kizárólag a postai úton továbbított irat tekintetében rendeli alkalmazni, az elektronikus kézbesítés esetére azonban attól eltérő, speciális szabályokat ír el. Elektronikus útnak nem kizárólag a Dáptv. rendelkezéseinek megfelelő kézbesítési mód minősül, hanem abba beletartozik az iratnak egyszerű elektronikus levél formájában való megküldése is. Semmi sem támasztja alá azt a felperesi érvelést, hogy a jogalkotó a felsőoktatási felvételi eljárásokban erre vonatkozó egyértelmű rendelkezés hiányában úgy írta elő a Dáptv. szerinti kézbesítési mód alkalmazását az elektronikus úton továbbított iratok esetében, hogy eközben a kézbesítési fikcióra a Dáptv.-ben foglaltaktól eltérő szabályozást alkotna az Nftv.-ben.

[9] A bíróság az előzőekben kifejtettek alapján nem találta alaposnak azon felperesi érvelést sem, miszerint az Fkr. 28. § (4) bekezdése csak kiegészítő jelleggel – joghatás kiváltása nélkül – tenné lehetővé a döntés egyszerű elektronikus levélben való kézbesítését, a felperes által hiányolt joghatás kiváltását ugyanis éppen az Nftv. 41/C. § (1) bekezdés második mondata alapozza meg.

[10] A bíróság utalt arra, hogy nem csak a Dáptv.-nek megfelelő kézbesítés esetén áll rendelkezésre az elektronikus rendszer átvételt igazoló értesítése, ilyen értesítés az egyszerű elektronikus levelezést bonyolító levelezési rendszerek esetében is kérhető. Azt, hogy jelen esetben rendelkezésre áll-e ilyen, a bíróság erre irányuló kereseti hivatkozás hiányában nem vizsgálta. Mindemellett hangsúlyozta a bíróság, hogy az Nftv. 58. § (4) bekezdése a jogorvoslati eljárás rendjét illetően széles körű szabályozási lehetőséget biztosít a felsőoktatási intézmény számára, így a döntés kézbesítésének módját illetően is saját szabályokat alkothat. Jelen esetben az érintett felsőoktatási intézmény sem az SZMSZ-ben, sem az EDSZH-ban nem rendelkezett külön a döntések közlésének módjáról, az Nftv. ezen rendelkezése is azt támasztja alá, hogy az elektronikus úton való közlés esetében lehetőség van az Ákr. által alkalmazni rendelt Dáptv. szabályaitól való eltérésre.

[11] A bíróság nem találta alaposnak a Levél kiegészítésére és ehhez kapcsolódóan a fellebbezési határidő lejártával kapcsolatos felperesi előadásokat. Álláspontja szerint a felperes alaptalanul hivatkozott az Nftv. 57. § (3) bekezdésében foglalt tudomásszerzés időpontjára is, esetében ugyanis a döntés szabályszerűen lett kézbesítve. Az alperes az elsőfokú döntés kézbesítésének napját helytállóan jelölte meg 2025. augusztus 19. napjában, így az EDSZH 15. § (3) bekezdésének megfelelően utasította vissza a fellebbezési határidő leteltét követően előterjesztett fellebbezést. Az EDSZH 15. § (3) bekezdésében, valamint az Nftv. 58. § (4) bekezdésében is megállapított 30 napos ügyintézési határidő túllépése az ügy érdemére nem hatott ki, illetve a döntés irányát nem befolyásolta, a felperes pedig a jogszabálysértés tényén felül nem jelölt meg olyan hátrányt, amely az ügyintézési határidő túllépése miatt érte, ezért az alperes döntése a kereseti kérelem által vitatott körben nem jogsértő.

A felülvizsgálati kérelem

[12] A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet annak hatályon kívül helyezése és az ügyben eljáró bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára utasítása iránt. A felperes kérte továbbá, hogy a Kúria azonnali jogvédelem keretében rendelje el a felülvizsgálati kérelem benyújtásának a halasztó hatályát a terhére megítélt perköltség vonatkozásában.

[13] Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 85. § (3) bekezdés b) pontját, amely szerint a bíróság – kereseti hivatkozástól függetlenül – hivatalból veszi figyelembe „a közigazgatási cselekménynek az ügyben nem alkalmazandó jogszabályi rendelkezésre alapítását”. Az alperes visszautasító végzése és a támadott ítélet [28] pontja egyaránt az Nftv. 41/C. § (1) bekezdés második mondatának első tagmondatára épült, de mindkettő a tényállási előfeltétel (átvételt igazoló értesítés rendelkezésre állása) vizsgálata nélkül. A bíróság ezt a vizsgálatot a „kereseti hivatkozás hiányában” mellőzte, holott a Kp. 85. § (3) bekezdés b) pontja erre hivatalból kötelezte, valamint hivatalbóli bizonyítást sem rendelt el az elektronikus út kérdésében és a feleket sem tájékoztatta erről, pedig a Kp. 78. § (6) szerinti tájékoztatási kötelezettség éppen e tényállási feltétel hivatalbóli vizsgálatánál merül fel.

[14] A felperes fenntartotta azon kereseti érvelését, hogy joghatályos közlés az Nftv. 41/C. § (1) bekezdés egyik mondata szerint sem állt fenn. Ebben az esetben az Nftv. 57. § (3) bekezdés „ennek hiányában a tudomására jutásától” tagmondata automatikusan aktiválódik; a jogorvoslati határidő 2025. szeptember 11. napján dokumentált tudomásszerzéstől indul, így a fellebbezése határidőben benyújtottnak minősül.

[15] Sérelmezte, hogy az ítélet [27] pontjában a bíróság a hivatkozott kúriai precedensek (Kfv.III.37.336/2021/5., Kfv.II.37.062/2021/5.) tényállási elhatárolását nem végezte el, és a Nftv. 41/C. § (1) bekezdés első mondatát indokolás nélkül kihagyta, ezáltal megsértve a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (5) bekezdés szerinti indokolási kötelezettségét. A felperes szerint a bekezdés egységessége folytán a második mondat alkalmazandósága automatikusan kiterjed az első mondatra is, amely szövegszerűen az Ákr. 86. § kézbesítési szabályaira utal, vagyis az Nftv. a felsőoktatási intézményi jogorvoslati eljárásba expressis verbis bevonja az Ákr. kézbesítési rezsimét. A Pp. 237. §-a szerinti anyagi pervezetési kötelezettség pedig azzal sérült, hogy a bíróság a felperesi kifogásra sem felhívást nem intézett az alperes részére hiánypótlásra, sem a felperest nem tájékoztatta arról, hogy az iratbetekintés (Kp. 36. §) lenne a további lehetséges lépés.

[16] A jelen ügyben az indokolási kötelezettség külön sérelmet szenvedett azzal, hogy a 2026. március 26.-ai felperesi észrevétel kifejezett kifogására – az okirati bizonyítékok hiányára, a védírat hivatkozott mellékleteinek be nem nyújtására – az ítélet indokolása (a [27]-[30] pontok között) nem tér ki. A támadott ítélet [28] pontja szerinti értelmezés pedig „nem csak alaptörvény-ellenes jogértelmezés, hanem alkotmányos szinten tilos bírói

jogalkotás, mikroszinten szövegszerkezeti sérelem, makroszinten hatalommegosztási sérelem”.

[17] A felülvizsgálati kérelme befogadását a felperes a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontjára és a b) pontjára hivatkozással kérte. Az ad) alpont vonatkozásában kérelmét elkülönülten nem indokolta.

[18] Érvelése szerint a Kp. 85. § (3) bekezdés b) pontjának hivatalbóli alkalmazása esetén az ítélet [29] pontjában írt következtetés, az elkészttség tényállási előfeltétele megdőlt, ezért a hivatalbóli vizsgálat elmulasztása a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti felülvizsgálati befogadási okot – „a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés” – közvetlenül megalapozza, valamint az ítélet hatályon kívül helyezését megalapozó eljárási jogszabálysértést képez.

[19] A b) pontban megjelölt befogadási okot a felperes azzal indokolta, hogy jogerős ítélet jogkérdésben eltér a Kúriának a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett Kfv.VI.37.170/2024/11.számú határozatának elvi tartalmától ([26] és [31] bekezdések) mind az Ákr. és az intézményi szabályzat együttes alkalmazandóságának kérdésében, mind az SzMSz/EDHSZ alapján történő tételes vizsgálat követelményében. A Pp. 346. § (5) bekezdés utolsó mondata e jogkérdésbeli eltérésre kifejezett bírói indokolási kötelezettséget ír elő, amelyet a Kúria a Kfv.VI.35.196/2023/7. (Kúria-döntések 97. sz.) [32] pontjában is megerősített. A Kfv.VI.37.170/2024/11. számú ítélet [31] pontja által megkövetelt tételes alkalmazás-mérlegelési kötelezettség éppen ezt az indokolási hiányosságot orvosolta volna: az „elkésztség” megállapításához szükséges Ákr.-szabályok az EDHSZ alapján tételesen mérlegelendők lettek volna, szűkítő értelmezésű mérce helyett.

[20] A felperes kifejtette „a két ügy tényállási különbsége kétségtelen: a Semmelweis-ügy fegyelmi eljárás volt egy már beiratkozott hallgatóval szemben (Nftv. 55. § (5) bekezdés delegálás SzMSZ-be), a jelen ügy felvételi eljárás (Nftv. 58. § (4) bekezdés delegálás EDHSZ-be), de a Kfv.VI.37.170/2024/11. [25] pontja kifejezetten a felsőoktatási intézményi feladatkör általános kategóriájára vonatkoztatja az Ákr.-alkalmazhatósági tételt és nem a fegyelmi eljárás specifikus jellegére. A precedens átültethetőségét tehát a delegálási struktúra azonossága és a felsőoktatási intézményi feladatkör, mint közös jogi kategória együttesen biztosítja, amelyet az Nftv. 58. § (4) bekezdése a felvételi eljárásokra is kiterjeszt”.

A Kúria döntése és jogi indokai

[21] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet megvizsgálta és megállapította, hogy a befogadás feltételei nem állnak fenn.

[22] A Kp. 118. § (1) bekezdése értelmében a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása, ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya,

illetve társadalmi jelentősége, ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[23] A Kp. 117. § (4) bekezdése előírja, hogy a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – részletesen indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[24] A Kp. 117. § (4) bekezdése tehát nem teremt alanyi jogot a felülvizsgálati kérelem befogadására. A Kúria a befogadhatóság tárgyában hozandó döntése körében kizárólag a Kp. 118. § (1) bekezdésében felsorolt befogadási ok(ok) fennállását vizsgálhatja, a felülvizsgálati kérelemben megjelölt, annak alapját képező jogszabálysértésekről nem foglalhat állást, mert arra csupán a már befogadott felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló határozatában van törvényes lehetőség.

[25] A felülvizsgálati bíróság elöljáróban hangsúlyozza, a befogadásról szóló döntés azt a célt szolgálja, hogy a Kúria az egyedi ügyek intézésében is elláthasson jogegységi funkciót. Ebből következően a befogadásról szóló döntés során a Kúriának nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kell vizsgálnia. Önmagában a felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat jogsértő jellegére hivatkozás nem alapozza meg a befogadást.

[26] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti befogadási okot a felülvizsgálatot kérő félnek a Kp. 117. § (4) bekezdése alapján meg kell indokolnia. Erre figyelemmel, ha a fél a befogadhatóság körében arra hivatkozik, hogy az alapvető eljárási jogának sérelme valószínűsíthető, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés történt, az erre irányuló kérelmét a befogadhatóság körében kell megindokolnia, az indokok felülvizsgálati kérelemből való kiválogatása a Kúriára nem hárítható át (Kfv.VII.45.067/2023/2.).

[27] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja esetén a felülvizsgálati kérelmet előterjesztőt részletes indokolási kötelezettség terheli arra vonatkozóan is, hogy az álláspontja szerinti eljárási szabályszegés miként hatott ki az ügy érdemére. E befogadási ok indokolásának pedig el kell különülnie a felülvizsgálati kérelem érdemi jogi indokaitól (Kfv.VII.37.357/2022/2., Kfv.VII.37.177/2023/2., Kfv.II.37.710/2023/2.).

[28] A Kúria megállapította, hogy a felperes felülvizsgálati kérelme ezen befogadási ok vonatkozásában nem felel meg a Kp. 117. § (4) bekezdésében írt követelménynek, ami önmagában kizárja a felülvizsgálati eljárás lefolytatását az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés miatt. A Kúria ezért mindössze megjegyzi, hogy a felperes azon felülvizsgálati állítása, amely szerint az eljáró bíróság tévesen értelmezte és alkalmazta az Nftv. 41/C. § (1) bekezdését egyébként sem tesz eleget e befogadási feltételnek, mert ezen jogszabályi rendelkezés esetleges téves értelmezése sem a kérelmező alapvető eljárási joga sérelmének,

sem az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegésnek nem tekinthető. Az Nftv. felperes által hivatkozott jogszabályi rendelkezésének értelmezése és jelen tényállásra alkalmazása az ügy érdemét képezte, vagyis a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadása körében a jogerős ítélet érdemét sérelmezte, és nem az eljárás szabályosságát kifogásolta. A Kp. 85. § (3) bekezdés b) pontja szerinti hivatalbóli vizsgálati kötelezettség megsértésére hivatkozás jelen tényállás mellett nem értelmezhető, hiszen a felperes nem azt vonta kétségbe, hogy ügyében az alperes által is hivatkozott Nftv. 41/C. § (1) bekezdése az alkalmazandó jog, hanem annak bírói értelmezésével nem értett egyet.

[29] A felperes a befogadási okok körében a Kúria közétett határozatától való eltérésre is hivatkozott.

[30] A következetes kúriai gyakorlat (Kfv.III.37.108/2022/2., Kfv.III.37.118/2022/2., Kfv.VI.37.039/2022/2., Kfv.VII.45.159/2022/2., Kfv.VII.45.215/2022/2., Jpe.I.60.002/2021/7., Jpe.II.60.019/2021/18., Jpe.I.60.006/2020/11.) alapján a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja körében a felülvizsgálati kérelem akkor fogadható be, ha a kérelmező a támadott és a közzétett kúriai döntés közötti ügyszabályszerűséget úgy mutatja be, hogy párhuzamot állít a jogkérdés, a jogkérdés szempontjából releváns tények, az alkalmazandó jogszabályok és a kérelemnek az eljárás kereteit meghatározó hasonlósága között.

[31] A Kúria megítélése szerint a felperes által hivatkozott - közzétett kúriai határozatokban szereplő - megállapítások nem voltak ütköztethetők a felülvizsgálni kért jogerős ítélet megállapításaival. A Kfv.VI.37.170/2024/11. számú határozat a felsőoktatási intézmény hallgatójával szemben indított fegyelmi eljárásban foglalkozott a közigazgatási hatósági eljárás szabályainak alkalmazásával, mint eljárási kérdéssel, az ott kifejtett álláspont nem jelenti azt, hogy minden olyan ügyben, amikor az Ákr. alkalmazásának hiányát a fél vitatja, ügyszabályszerűség jön létre. A két ügy közötti tényállásbeli különbségeket a felperes sem vitatta, továbbá a felmerült kérdések vonatkozásában sem állapítható meg szoros egyezőség. A Kfv.VI.37.170/2024/11. számú határozat elvi tartalma szerint „A felsőoktatási intézmény szervezeti és működési szabályzata határozza meg [az eljárás] szabályait, ezért az abban foglaltak alapján ítéltető meg, hogy az Nftv. 57. § (6) bekezdésében felsoroltakon túl kell-e az Ákr. szabályait alkalmazni, és ha igen, annak mely rendelkezéseit.” A jogerős ítélet az indoklás [28]-[29] bekezdéseiben – szemben a felperes hivatkozásával – figyelemmel volt a kézbesítéssel összefüggésben az alperes belső szabályozására is és indokát adta, hogy miért nem tudott eltérő következtetésre jutni. Ezen túlmenően a felperes által elvárt tételes vizsgálatot a precedens határozat sem követeli meg, ezért e vonatkozásban a jogkérdésben eltérés fel sem merül.

[32] A kifejtettekre figyelemmel a Kúria megállapította, hogy jelen ügyben a felperes által megjelölt befogadási okok egyike sem áll fenn, ezért a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta. Figyelemmel arra, hogy a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálására nem került sor, a Kúria az azonnali jogvédelem iránti kérelemről való döntéshozatalt mellőzte.

A döntés elvi tartalma

[33] *A felülvizsgálati eljárás lefolytatása a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján nem indokolt, ha a fél az elsőfokú bíróság eljárását azért tartja jogszabálysértőnek, mert a vonatkozó jogszabálynak adott tényállásra való értelmezésével nem ért egyet.*

Záró rész

[34] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdését alkalmazva tárgyaláson kívül határozott.

[35] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja szerint illetékmentes, ezért a Kúriának az illeték megfizetésről rendelkeznie nem kellett. A tévesen lerótt felülvizsgálati eljárási illeték visszatérítését a felperes az illetékes adóhatóságtól kérheti.

[36] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2026. június 30.

Tamás s.k.

a tanács elnöke

Dr. Sugár

Dr. Dobó Viola s.k.
előadó bíró

Dr. Balogh Zsolt s.k.
bíró

Dr. Bögös Fruzsina s.k.
bíró

Dr. Kiss Árpád Lajos s.k.
bíró